

میردهکھی ناسکه خاتوون

نوسس: محمد علی افغانی

وهرگیز بو سهرزمانی کوردی: عهبدوللا ئییراهیمی

وهرزی یهکهه

بهشی دووههه

بەوقسانە دەپويست سەرنجى منداڵەكەي، كە سەرسوور مابوو، بۇ لايەكى ديكە وەرگىزىتەوه. ژنە كە هېشتا بەسەر پەشوگاويبەكەي خۇيدا زال نەببوو، بە ئەدەب و رىزىكى ژنانى بەهۆشەوه بەگوچكەيدا سروياند كە بلنى فەرروخ. ناھەنگى نەرمى دەنگەكەي لەگەل رەنگدانەوهى ئەمەگناسىبەكەيدا، بەخۇداشكاهو شەرمەنەش بوو. منداڵەكە بە چاويكى پىر لە فرمىسكەوه، كە دامايبە منداڵانە و ئىسك سووكانەكەي پىوهديار بووچاوى لە پياوھ مېھرەبان و دلئەوزەكە كرد و بۇ ئەوهى فەرمانى بردبى لەسەر مخۆ كوتى:

- فەرروخ!

- بەه! بەه! چ ناويكى باش و جوانە! بارەقەللا بچكولانە، تەمەندرىژبى!

ماچى كرد و خىرا ھەستا. قامكە بەمەرەكەبەكەي بەدسەرىكە ئەستىزىبەوه و لەكاتىكدا دەچۆھ سەر تەرازووبەكەي، لەرووى نامۆزگارى و خىرخوازيبەوه كوتى:

- بەوسەرمايەي ئەمەندالەي بۇ لەمەلنى دىننەدەرئ خانم. ھەوا ساوھ بەلام چاوايەكە چ كزەبايەكى ساردى دى. چلەي بچوك ھەرامزادە و بىچاوو رووبە، ناكەرى لىي خافلەي. مندالى بەستەزمان، نووكى لووتى لەسەرمان وەك چەمەندەرى كولىوى پاكراو سوور ھەلگەر اوھ. كە گەيشنەبەوه مەلنى ئەسپەندەر و دووات لەبىر نەچن. مەگەر مندالى خۆت نىبە؟

بىسەر مەكەي كوتى:

- نا كاكە، مندالى خاوەن مەكەم يا باشتر بلنم، ئەوهى خاوەن مەكەمە. بەلام لەر استىدا ھەر وەك مندالى خۆمە. كە لەمەلنم لەبەر خۆشەويستىيان ناتوانم چرەكەيەكى لى دوور كەومەوه. ھىندىك جارەن بۇ كرىنى شتىك ناچار دەبم بىمەدەرئ، بۇ ئەوهى بەتەنى نەبم دەگەل خۆم دەبىم. چ بەكەم، جارئ خوا وى بۇ نووسىوم!

ويژەرى ئەو وشانە ناخى خۆى خوار دەوه و بىدەنگ بوو؛ چاويكى دايكانەي لە منداڵەكەي باوھشى كرد. چا و لووت و گۆناتەرەكانى بە دەسزۆكەي سەرشانى بۇ ئەستىزىبەوه و سەرى دەبەر خۇنا. سەيدمىران بە ترس و دوودلەيەكى تەماوى لەوپر سيارەي دەكرد و لە رواينى بەكەمدا، بەگومانى وى شتىك لە خۆ تىھەلقور تاندنىكى بىچى لە كاروبارى خەلكى خوا كەمتر نەبوو، پرسى:

- مەگەر سەرپەرست و نان ھىنەر يا ھەر چۆنىك بى گەرەتر لەخۆتانتان لەمەلندا نىبە؟ خۆ تىھەلقور تاندنى من باش نىبە، بەلام بەقسەكانتان را واديارە بەتەنى دەژين. و يا ... ئەوهى كە ... رووداويكى ناخۆشتان بەسەر ھاتووه.

ژنە خوايى نەخوايى كوتى:

- ھەر وايە، ئىوھ بەھەلە نەچوون؛ لەوكاتەوه لەگەل مېردەكەم تىك چوومە، بەتەنى دەژيم.

لەوانە خووساوهى لەسەر سەكۆ كەوتىوو، نىسكىكى لىكردەوه، گزمولەي كردو و بۇلايەكى ديكەي فرىداو و درىژەي بەقسەكانى دا:

- و بۇ ئافەرەتتىكى زەعيفەي بىتوانا، كە بۇخۆشى ھونەرىكى نەبى و سەرەدەرىش بۇ ھىچكۆئ دەرنەكا، چ رووداويك ناخۆشترە لەوهى دالەدى خۆى لەدەست بەدات. ھەر كەس چاوى بەسەر و سەكۆتى من كەوئ ھەر لەجى تىدەگا كە ژيانم نابى ناسايى بى. لەبەختى رەشيشم، و اسبەتەيەكيش شك نابەم تا كەسوكارمى لەگوندەكەماندا پى ناگادار كەمەوه كە بىن و بمبەنەوه. فەقيرانەلەكۆئ بەكارى من بزەنن ئەگەر كەسنىك ناگادارىان نەكاتەوه؛ خۆ پىغەمبەر نىن عىلمى غەيبىيان ھەبى؛ پىيان وايە خۆشى بى يا ناخۆشى ھەر لەسەر مەل و حالى خۆم ھەر وەك چۆن جارەن بووم؛ خافل لەوهى كە -

رستەكەي تەواو نەكرد. مژۆلكى قورس و داکەوتوى چەندجارەن لىكدان تا بەدلوپەفر مىسكىك ناگرى دلنى دامر كىننەتەوه. دلنى سەيد مىران بە دامايبەكەي گىرا. ئەبوونەورە ناسكەي لەرووبەرووى راووستابوو، وەك بەنیشانان را دياربوو، رەنگە رۆژگارنىك بەو نازوونووانەي سەروشتى دووھەمى ژنانە، دنياي لەمىردەكەي تال كردبى، بەلام نىستا خۆى ئەوئەندە بە كۆل و لىقەوماو دەھاتەبەر چاوى كە لە كرنەوهى سفەرى دلنى بۇ ھىچكەس، جا ئەگەر كاسبكارنىكى بىگانەش بى، سلى نەردەكرد.

- عەجبايەب! عەجبايەب!

ئەو تەنیا شتېك بوو سەيدميران توانى بىلى. ھاتنى پەيتاپەيتاي چەند كرىيار زنجىرەى قەسەكانى پى برى. لەسەر ئەوش را ھەلئىكى كەوتە دەستى تا لى پېرسى لەسەر چى لەگەل مېردەكەى تىكچوو، لەوانەىە كارىكى ئاقلانەى نەكر دى؛ و نایا مندائىشى لى ھەىە؟

ژنە نىگای شەر من و پەشیمانى خۆى خستبوو سەر بەنكە مووروو و كوژمەكە سەوزمەكەى سنگى مندالەكە؛ بە قامك كایەى پىندەكر و تەنیا وەلامى دوایین پرسیارى پیاومەكەى داىەو:

- كورېك و كچېك.

- و ھىچ دەنگ و ھەراىەك، یا باسى ئەوەى دېسان بىانەوئەى بىگېر نەو، لەئاراداننەى؟ زورخراپە! لەئىستادا چۆن گوزەران دەكەى؟ پىم بلى چ یارمەتییەكم لەدەست دئ؟ پىتخۆشە كەسوكارت لە ھەر كوئ بن ئاگاداریان كەمەو تا بىن بىنەنەو؟ چەندە دەبى لىك جوئ بوونەتەو؟ ئاسیا داواى تەلاق لەلاىن ئیو بوو یا ئەو؟

لافاوى پرسیاران ھىرشى ھىنابوو سەر مېشكى سەيد ميران. ژنە شانى وە لاشىپانەى دەرگادا و بە گور و دلئىابى بەكى نوئ لەبەباندا، سەرى بۇ لاىەك شەپۆل پىندا:

- بەروالەت لەلاىن مەو، و لەراستیدا لەلاىن وى بوو. ژىنى من و ئەو پیاو سەمرەى ھەبوونى دوو مندال گەىشتبوو بن بەستىكى وەھا كە رزگار بوون لى، بىجگە لە برىنى تىكەلاوى و جودابوونەو بۇ ھەمىشە، نەدەگونجا. كىشەى نىوان ژن و مېردان، كاكى خۆشەوېست، وەك نەخۆشى، لەھەر جۆرىكى بى كاتىك دەگاتە ئاستى ھەستىيار ژيان بۇ مرؤف و لىدەكا كە ئىدى لەئواناى بەدەر دەبى و وادەكا مردن بوى وەك زەماوندى لى؛ من و ئەو لە دۆخىكى ئاوادا دەمانبەدەسەر. تەلاق بۇ من برىنى تەورېك بوو كە جىگای ھەرگىز سارىژ نایىتەو. دوورى لەمنداڵەكانم، كە بەندى جەرگى داىكىيان، ئاسان نىبە؛ ئەو، دەر دىكە دەبى تا گىانم دەبەر داىە پىنەو بەنالم. پىت و انەبى ئىستا پىم زانېو؛ لەسەر مەتاشەو دەمزانى؛ چونكە داىك بووم؛ بەلام چ بەكم، گەىشتبوو ئىسكانم؛ چارەىەكى دىكەم نەمابوو.

مندالەكەى باوشىبى بەشېو بەكى سۆزبۆىن دانا؛ دەستى دەدەستى خۆیدا راگرت. چارشیومەكەى بەسەر نىوچاوانىدا داخزاندا، وەھا كە بىجگە لە سەرى لووتى، لىوكانى و نىوہى چەنەگەى لووس و ناسكى دىار نەبوون. درىژەى بەقەسەكانى دا:

- تەمەنى لاومىم لە نازار و بەدەختىدا تىدەپەرى. لەدەستى مېردىكى سەمكار و بەدكردار، كە وەك دوو پىشكى بن فەرشى تا لەخۆم خافل دەبووم، ژارى خۆى دەگىانى دەكردم، ئاوىكى خۆش بەگەرووى خۆم و مندالەكانمدا نەدەچوومەخوارى. وىدەچى ئەگەر كەسكى دىكە لەجىگای من با، ددانى بەجەرگى خۆیداگرتبا، بەلام با بەراشكاوى دان بەودا بەننم، لەئواناى من بەدەر بوو. چ دەكرى، تابەننەى ھەموو كەس وەكەك نىبە؛ ھەر كەسەى تەبىئىكى ھەىە.

نامەوئەى سەرت بىشېم؛ ھەر كەسەى لەزىاندا بۆخۆى گرفتارىگەلىكى ھەن كە كەم و زور لە ئاستى تاب و تواناى خۆیدان؛ بەلام مېردەكەى من لەو چەشەنە مرؤفە دەگەنەنەبوو كە دەىكوت دەبى خۆت بۇ ژيان بەكوژى؛ و ئەو لەدەستى من نەدەھات. ئىستاكە لىرە راوستانم لە دۆخىكى نەشیاوى باسكردن و دژوارى وادا رادەبوئىم كە دەبى بۇ حالى خۆم بەگرم و لەراستیدا لەترسى ئاگر پەنام بردۆتە بەر لافاو، بەلام ھەرچەندى بىردەكەمەو دەبىم بىجگە لەتەلاق چارەىەكم نەبوو. ئەو برا و خوشكە مەىمونه، و بلىم چى، ناكەس بەچەىە، چوارسالى تەواو خۆنىيان دەشوشەى كردم و دلۆپ دلۆپ بەگەرووىاندا تكاندەمەو. پاروویەك نانى ئىشكەم دەخوارد و سەت جۆرە ناوو ناتۆرە، سەركۆنە و جوئىم دەبىستن. بوختانى وایان و مپال دەنام كە و مپال كىوئىكان نابان دەیانتەقاندەو.

خانەگومانىبەكەى گەىشتبوو ئەو ئاستەى كە ئەگەر كەسكى لەبىدەنگى نىو شەودا بەىن پەنجەرەى نىمەدا تىپەرىبا و لەبەر مەخۆبەو گۆرانىبەكى كوتبا، یا لەبەر ژانەزگ لەخۆرا نارەتەى لىدابا، ئەو پیاو بە توندوتىزىبەكى سامناك لەخەرىى ھەلدەستانم؛ ھا، ئەو بەكىكە لە ئاشقەكانت، پىم بلى بزەنم كىبە؟! و بەسەر مست و پىلاقەى دەدام و لى دەپرسىم بۆچى ھەر كەسكى بەكوژانەىدا تىدەپەرى و مگۆرانى كوتن دەكەوئ؟! پىشى پەنجەرەى دەروەى ئەوبالەخانە بەرزەى تىیدا دەژيان بەخشت و قور ھەلچىبىوو تا نەتوانم چاوالە كۆلانئ بەكم.

و برىا ھەر ئەومەندەش با؛ براوكەسوكارم ھەقىان نەبوو سەرم بەدن. بىناگىبى وان لە حال و ھەوالى خزمە بەدەختەكەىان كە ئەمن بم، بابەتتىكى تازە نىبە. دواچار كە چاوم بە براگەورمەكم كەوت، دووسال پىش ئىستا بوو. ئامۆزاکەم ئەگەر ئىستا بىنم بىگومان ناىناسمەو، چونكە لەھەموو ماوہى بەمىردەبوونمدا تەنیا جارېك پى دەملمان نا و چاوى بە قەلافەتتىكى و تال و تىز و رەفتارىكى و ناھەز كەوت كە لە چوارسالى دواىدا ھەرگىز نەىمەوئەى بادېك لە كچەمامەكەى بەكاتەو؛ ھەر كە پىى من دەھاتە نىوانەو، كابرا دەبوو بە سەگىكى و

ھار، ھەجكەس نەيدەمەن ئاي نيزىك بېتەمە. لەخويزايەتە و ناكەس بەچەبە وى ھەر ئەمەندە بەسە كە ئەوكاتەي لەسەر مندالى سېھەم چوارمانگ بوو دووگيان بووم، بەشەپ لەكەلەكەي دەدام تا لەبەرم بچن. سەرئەمەش كارى خۇى كرد؛ خوشكە عىفرىتەكەي لەوكاتەيدا كە لەنەخۇشى و لاوازيان و نيزىك لەمەردن دەمچىدا كەوتىبووم، تۆزىكى سېبى بەناوى ژانېر دەئاوى كرد و دەرخواردى دام. ھەر بەم ناو نېشانەي سى شەورەژان رەشامەمە. ھەندەي نەمابوو بېنە بكوژى گيانىشەم. ئەوپياو مورتاز ئاكارە لە ھەمەمە ماوہى ئەوچوارسالەي لەمەنەي بووم، تەنبا جارېك چارشىوئى بۇ كرېم. دەيكوت چارشىوئى ژن تا ئەوكاتەي گەنجە چوارديوارى ھۆدەكەيەتەي و كە پېرېش بوو ديوارەكانى گۆرى. لەپېسكەي و نانكويزى و ژن ئازارېدا، وېنەي دووھەمەي تەنبا بۇخۇى بوو. ژن و مندالى بۇ ھەك بەردى بېناسازى و ابوون. سەيرە، بۇخۇى بەدواي دۆزىنەمەي كارېشدا خۇى ماندوو نەدەمەرد. ھېچ شت و ھېچ كەسەيكى خۇش نەدەمەيەت. ئەگەر كاتى بژاردنى برىنج بۇ پلاوى، كە ئەمەيش سالى شەويك بوو، دەنكە چەلتووكىكەم فرېدا، لەخواردنى نانى شەوي بېيەش دەبووم. ئەمەش بەناو دەرسەيكى ژيان بوو كە ئەوان پېنان دەدام. بەلام زۆرتەر بۇيە چارشىوئى بۇ نەدەمەيەك كە ناچاربەم ھەمەيشە لەمەنەيدا بېنەمەمە. مەيش كە ناوام دەدى لەرقان بەسەري روت دەچومە كۆلانئى. رەنگى گەرماوېشەم مانگەمانگ دەدەيت. ھەر كاتەي كە داواي پوولئى گەرماوېشەم دەكرد بزمەيەكە بەگەلتەجەري دەكرد و دەيكوت، گەرماو كەمەيە، خوار دەمەنەيەي يا پۆشەمەنئى؟ بەم قەسەي بۇ سووتاندنى دلى من، تانەي لە خزمانم دەدا كە گوندەشەين و ژيانئى تايەتەي ساكاريان ھەيە.

سووچى لئوى سەيد مېران بەبېستنى ئەمە بابەتەي دواي كەمەيەك جۇلا و لەگەل ئەمەدا كە دەستى لەسەر تەرازوو بېكار ماپوہ بەنېشەي گەلتە پېھاتن جوولەيەكەي كرد و بەچاران بېكەنئى؛ ھەك ئەمەي بئى: ناي چ پياوئىكى بېنەخە! - ژنە، بەم نەمەيە دەستەمەيەي كە تايەتەي بووكانى گەنجە، داھەمەمە لەگەل مندالەكە قەسە بكا كە لەمەردە بېيان بۇ رۇشەنەمە پەيتاپەيتا دەستى رادەكېشا. پنى كوت ئەمە دەروون و لەرئىيە خواردنى بۇ دەكرد. دېسان لەباوئەشەي كەدەمە و ھەر ھەك رووى قەسەي ھەر دەمەندالەي دەستى پېكردەمە:

- كەچى بۇخۇى، خۇلى ھەسەري، سالى سالىش بەپېش دەركاي گەرماو دەمەروئى. خۇ شوشەنئى ھەك مېرېش ھەر بەخۇلى بوو. شەوانە ھەر بەجەكەي گېچاوى و بە پەلەمە پېسەي كارى و لەشەك دەھاتە سەر جىگەي من كە بۇنى حەرزوحاسمانى ھەلەدەگرت. نېو گۆچكەكان و تووكى سەري ھەمەيشە مەنەك قورەسوور و كەرووى تېدا بوو. لەكانى شووكرەندا چونكە بەستە مندالەكە بووم، ئەمە پلۆتوخە و خوشكە نالەبارەكەي باش توانيويان سواري قەلاندۆشم بن. بە چووكترين بېبانو دەسندوو قخانەي و مەتاغەيدا حەسەيان دەكردەم؛ نان و ئاويشەيان ھەر لەمەنەي لەپېش دادەنام و لەمەل دەچومەندەم. دەتكوئە يەخسېريان و مەگىرەكەوتوہ. ئەمەندە لەژيان بېزار ببووم كە زۆرجاران و بېستەم خۆم بكوژم. تا پايىزى رابردوو داھات - لەمانەيە كەسانەيەك لۇمەم كەن كە بۇچى دەبوو ئەمەندە نەشەياو بېشەمانە رەفتارم كەدېن! بەلام چەكەم، لەمەي زياتر رېگەيەكەي دېكەم لەپېش نەبوو؛ ئەمەمەي كەسەيەك كە لە ژيان و رۆزگارى خۇى بېزار دەي چاومەروانى ئاقلئى سەلمەي لى بەدروست نازانم. پايىزى رابردوو بەدواي گەلتەجەريەكەي بېتام و بېواتادا كە بۇم نەشەنەجەيەك بوو، سەرئەمەشەي چش لە ھەمەوشەيەك و بەشەمەمە چارشىوئەي لەسەرەم، لەمەنەي ھەلەتم. رۆزى دوايە بەمەن ئەمەي حاشارگەي خۇمى پېن بېنم، و لامەن لى نارد كە سووكى و دل بەزووخاوى تا ئېرە بەسە، ئەي خۇئېرەپياوى نامەرد، ئەگەر ھەر بەتەمەن باي و خراپەت دەگەل كەدەم، دەمتوانى ددان بەجەرگەي خۇدەبەگرم و سەبارەت بە مندالەكانم بەرگە بەگرم، بەلام ئەمەنەيە ھەر دووكتان دەستەن داوئە دەستى يەك تا گيانەسەرم كەن!؟

ژنە گەيشە ئېرەمە بېدەنگ بوو. بۇ چەكەيەك كەوتەمە بېرەمەري رەدوواہ تال و دووردرېژمەكانى رابردوى، ھەك ئەمەي بېھەمەن خۇى داوئەي خۇى لەدەستى خەمان رەھاكا، واى نواند كە دەيەمەن بىرا، كلاًو و بالئوتى مندالەكەي رېكەيەك كرد؛ ھەن چارشىوئەكەي خۇيدا و بە دەنگەيەك نەمەنر لە باو كوتى:

- ئاوا لەمەريە بوورېم و گيانمەن ئازادكرد. لەمەي و كۆشكە عىفرىتەكەي و جودابوومەمە كە تەنەنەت خا بۇخۇشى نەتوانئى پېكەمەمان بېسەنتەمە.

بەسەر ھاتى بېمەژنە گەنجەكە بەر و آلەت بەكوتايى گەيشەتەبوو. بېسەرەكەي بەپېنە پېسەنتەي دۇخەكە ھەر چەندە جار جارە سەرنجى لايدەدا و دەچوہ سەر كارى كرىار و بەردتەرازوو، بەوردى كوتى دابوئە؛ ئەمەنەي بۇ ويى ھېنابوو و كېشەبووشى بەھەلە خەستەبوئە پال ئى يەكەيەكەي دېكە. ژنە زانېشى بەلام ھېچى نەكوت. چارشىوئەكەي بەسەر زارېداكېشا تا بەھەناسەي خۇى گەر مېتەمە. لەروونكەدەمەكانى دېكەي لە ھەلامەي پياومەدا وادەردەكەمە كورەمەمەكەي كوئىخاى گوندى چۇغا سېي و پياوئىكى تارادەيەك دەست رۇشەتوو بوو؛ براكانى ھەر كەمەيان بەبەشى خۇيان لەسامانى دنيا شتەيەكەي ھەبوو كە لەژيانى و مەزىرېدا چاومەدەستى بېگانە نەبن. سەيدمېران كە ناگادارېيەكەي كورتى لەسەر ھەلەكەوتى سەروشتى و گەمەريەي يا چووكەيەي گوندەكە ھەبوو. تەنەنەت ھەلئى بۇ ھەلەكەوت لە سەر دۇخى و رەمەلكارى ھېندەكەي بابەتەي دېكەي وئ، پەرسىارگەلەيەكەي لىبكا. ئەمەندەي لە قەسە بېژى نەبېژى ئاشكرا و بى گرىئە گولەكانى ژنە را ھەلئى ئېنجابوو، ئەگەر زانيارېيەكانى بىر دېوونەسەر، نەز انراومەكانىشەي دوو ھېندە كەدېوونەمە. كېشە ئېرەدەبوو كە ئەمە پياوئەبوو و ناگادارى

بیتوقری و په شوکاوایی ژنه که بؤ حواندنه هی شتیکی سروشتی بوو. بؤ وهی زیاتر لهویندهرئ رانهوستای، هر چنده هینستا نانهکی وهر نگر تبوو، لهسمر پانیه ی پئ سوورا که بروات. مندالکه کی به نارمناریکی کورت و خه ماوی له لانکه ی باوه شیدا راژاند و له شوینی خوی ساوه ساوی کرد. نیشانه یه کی قوولی خه فمت و نامرادیه کی به میان نه کراوی له دهن گیدا به دی دمکرا که پیاوه کاسبکار مکه ی بؤ چرکه یه ک ده فکران روبرد. - ناومز و دهر فی کومه لایه تی خؤ بؤ بزوانندی مرؤفیک به سن تا چ دهگا به وهی که له تهک هیزکی سهر مکیتر که بریتیه له ههست، بینه هاو جلهو - نایا نهوژنه دردو داواکار یگه لی نه هینی وای نه بوون که نهیده توانی دهر یان بیری؟ و چؤن دمکرا به وه بز انرئ؟ کیشه ی گرنه لیره دابوو. هر لهو چهند خوله که کورت بهیدا که نهو بهنده ی خودابه پالی وه شپانه ی دهر گادابوو و قسه ی دمکردن، خاومنی دووکانی کوو تالفرو شیی دراوسنی قاومخانه، لهو بهری شه قامه که، هر چؤن له بن کورسیه که دانیشتبوو، چاوی ناوه سووی بؤ چرکه یه کیش لهسمر یان هه لنه گرتبوو؛ وادیار بوو خودی خه یال پووچی، له حاند تا قمی نهو ژانه ی کریاری هه میسه یی بوون، تیر و انینیکی تایبه تی هه بوو که که پنیو ابوو خه لکی دیکه ناوان! دنا نهو هر گیز کاریکی هه له ی نه کردبوو.

سهید میران ویزای کیشانی نانه که، جاریکی دیکه ش قاوی له عه بدولی شاگردی دووکانی کرد. به ناماژ مکه به دزیی ژنه چار شینو سپیه که دهستوری پئدای بچی له شئر نیخانه ی سهر سووچی کؤلان چهند شه کړو که یه ک بکری. نهو پوله ی هه لگر ته وه که ژنه که لهسمر تالی هانتیدا لهسمر سه کوی دانابوو و هر لهوئ بوو و دایه دهست کور بوو و چکه لانه که. دهنگی ماندووی ده می پیشینی خوی به یی نه وهی هچ چهنه هر شه یه کی تیدا به دی بکری هه لئا:

- وهره خوا یا تو بکوژی و من ناسوودمکا، یا من ناسوودمکا و تو بکوژی، هه می ته مه لی نان لی خه سار! خوا منی شه هه نگوینی خلق کردوه تا شهوورؤژ به خه بهر و له حه ولی کار کردن و به هر مگیان دنا بی و نه توی قوشه می بیکه لکیشی بؤ وهی بچی لهسمر نئز نکه کان راکشینی و خه پاشه که موت که! لهسمر دلئ من بوو به حه سهرت که سهر به خؤ گه سکیک به دهسته موبگری و پیش نهو دووکانه ی بمالی تا ورتکه نان له بهر پنی کریار اندا پنیه ست نه یی. چاو چاو ناخر نهو زیخانه ی به هر هه نگاویک له بهر پنی هاتو چؤ که مران وه ک کلو دین و دهچن و هه لده بهر نه وه مالی نهو دووکانه ی؛ ناخر نهوانه و رده بوون، پوول! ناخر دهر دواخت کوشتمی!

و پرووی ده ژنه چار شینو سپیه که نهو پیاوی کرد که نانی لهسمر میز مکه هه لده گرتن و لهسمری رویی:

- پنتان سهیره، دزمان، هه قیشته پنتان سهیری یا ده دلئ خودا پنم پئ بکمن و له بن لیوان بلئن: نهو چیه، مه گس زخی بیابانیش به پوول ده ی؟! هر دوینی نه ناسراویک هاتبوو بؤ سهر کوره ی مالکه کی هیندی زیک بیات، وه ک چؤن ناو لهکانی هه لئا چن؛ و نهو راست قسه ی کابرابوو به منی کوت، به لئ، به داخه وه ده بی بلئم که نهوورژانه زخی بیابانیش بؤ ته پوولیک؛ هر وه ک بؤ خومان که کاسبکارین بؤ هر باره ی به دووقرانی خر، نهویش به هزارو یه ک پارانه وه و منمت پوول مکه ی ده دین، باریک به دووقرانی باوی ئیران و سه کی خاوم شکو، هر بؤ نهو زیخه بیکه لکانه!

به دهنگی توور مبیبه که ی، خه لیه ی دووکانی گه سک به دهسته وه هاته دهر تا زیخه کان کؤ کاته وه. ژنه چار شینو سپیه که که ناوی هومابوو، نانی خوی و مرگرت، خسته یه بن چار شینو مکه ی و بهر ویشته نهو ناواریکی داوه. به نیگایه کی شوخ و دلرفین که هر به نه اندازه مش لهسمر مخو و به شکو بوو، ده می بچووک و له بیانووی خوی کرده وه، که به دوو لئوی ناسک و هه وس بزوین دیاری ددها؛ سهر و گهر دنی به خنچکه یه کی دلگر بادا و نهو حنه که حه نیکه شنی کرده دیاری بؤ هاوارا مکه ی چهند چرکه پیشی خوی:

- کاکه توور مبه ی؛ باری به دووقران ده بکرن و مهنیک به دووقران، واته به نرخی نان به نیمه ی کریاری ده فرؤشنه وه؛ جا سه دای له وهی باشتر!؟

گوی درشتی نهو چاوانه ی بؤ لای سهید میران ناواریان دابوو به تایبه ته نه دی سهر روز مهینی خویان وه ک برووسکه کاریکی وه ها وردکس و سووتنه یان کرده سهری که پیاوی خوا پرستی چهند چرکه پیشوو حالی شئوا. بیوه ژنو که به سته زمان، که به بیر موه ری پروداوه تال و ناخر شه ری ژبانه کی نارمه ت ببوو، به پهر موی له ناموژگاری چاکه خوازی خوی ده میه یست به وهی په رده ی فراموشی به سهر دهر دو فرمیسه کهانی خوی داکشینی. خه مز مکه ی شیرن، به لام شه رمن و نه بان له دؤخی وریای نیگاکه ی، له گه ل سهر کؤ نه یه کی وروژاوو سهر که ش ده بییرا که ترس و هیوا، ترس و داوی له نیو دل را دهر دهری. هر چنده سهر ده می حجاب بوو، به چی نیبه نه گس بلئن سهید میرانی سهرابی تانه کاته ژنی رو جوانی که م دیتبوون. نه بؤ خوی کورد بوو و به شی هر مزوری گهر مکه کی کرمانشان و کوردستان گهر ابوو که هه موویان کوردنشین بوون و ژنه کانیا به یی دابوده ستوری به پیرانیا بی حجاب بوون؛ به لام نهوژنه، هر به نیگا دهر بره روونتر له به یانی روونه ی سهر ده شتی، هر به بزه شیرن و دلرفینتر له ئی خور ناوا بوونی بانه ی، لهسمر ووی هه مووی نهو شتانه بوو. له ترسی دینی و لهسمر مخویی نه خلاق بوو، یان له بهر هه تدا تابی ددان به خودا گرتنی نه بوو،

- هوما، ژنیکی چمند جوان و دلرفینه! چمند کژیکی بههؤش و خؤراگره! بهستهزمان هیشتا لهوی گهنجتره بزانی تهلاق یانی چی، که تیبگا بؤ ژنیکی مندالکار و جوان و لهباری و مک وی، له شاری گهوره و چاخی نالباردا، بهبیوژنی مانهوه چ واتاگهلیکی تیدان! هیچ شتیک لهوی پتر جیباوهر نیبه که ژنیکی بهو جوانی و شیرنیبه، و مک بوخوی دهلی، مال و حالکی، خوشویستی و بهندیواریهکی ههبووه؛ مندالی ههبوونه که بههؤکار یا هؤکارگهلیک لییان دور کهوتوتهوه؛ سهری لهسه سهرینی میردیک بووه که باش یا خراب، سازاو یا نهسازاو، لهههر دوخیکا و ههس چؤنیک بی نهیتوانیوه یا شایانی نهوه نهبووه هاوسهریکی وا جوان راگری. نایا پیربووه؟ کهموکووری یا نهسازوی بهراستی ئی وی بووه، یا ئی خودی نهو ژنه؟

بیرگهلی بی بوهر، نهویش له کات و دؤخیکی نهشیواو که به بهرچهپهکای ژینگه، هیرشی مشتهریبیانی سهرلهئیوارئ، هاتوچؤ و دهنگهدنگی شهقام، زنجیرمهکی پهتاپهتا دهپستین، بیگومان ناتوانن به هیچکوی بگهن. قسهکانی نهوژنه، سهر مرای نهوهی که جالگوکسهکی رهشی له میرد و کار و کردارهکانی لهبهر چاوی بیسهرهکهی سازدهکرد، دهنگی به بیئاوانیوونمهکی نهدهدا. بهلام جوامیر نهومیه لهیبوورئ؛ چ مروفتیک ههیه ههلهی نهکردی. و پیاویکی بهههست و دلپاکی و مک سهید میران که هزر باشی و بیگهدیی دهرونی له جهددی خوی را پنگهیشتبوو، چؤن دهگونجا مافی پینهدا؟" له رهفتاری رواهتی، شیوهی چاولیکردنی و لهههموان گرنگتر سهروسیمای ساکار و فقیرانهیدا، راستیهک شار درا بووه که نیشانهیهک بوو له شای بهخوی، پشودریژی و سهرمجام داوین پاکیهه سروشتیبهکی. نهگهر نهو ژنه پهلهیهکی ههلهی بهدامنیبههوبا، بهو شوخوشهنگی و جوانیهی قسهی تیدانیبه لهتهواری شاردا تاق بوو، زورکاری بؤ هاتبوونهپیش و کردبوونی که کهمترینیان کهلک وهرگرتن بوو له جلی جوان و پرزریقو بریقه و تهردههر. نهو نهفینانهی موری بازاریان لهسهره، و مک چینی درز تیکهوتوو دهنگیکی جیاواز دهن. ههس چؤنیک بی باهتیکه مسؤگهر بوو که نهو، نهگهریش نهک ههس لهبهر دورمانهوه له مندالهکانی و بیوژنایهتی و بهتانی مانهوه، بهلکوو لهبهر گوزمرانی ژیان، واته خؤراک و پؤشاک و جیگاورینگاش لهدؤخیکی لهباردا نهدهبو.

باشه بکوترئ نهو بیرانه زورتر بهشیوهیهکی پنجهلؤک و ناروون بؤ سهید میران هاتبوونهپیش، نهک زنجیریهکی ریکوپیک و ناوهزپهسند. رووی ده خهلیفهی دووکانی کرد، که لهچاومروانی فرمانی ویدا، خوی به تاشینی قوری نیودهرگاوه خهریک کردبوو، و کوتی لهوهی بهداوه نانی مالی هیندیک کهسان و بهتایهتیش ئی یاوهری سهروکی کاروباری تیپی بوخوی ببا و بیانداتی، نهک عهبدول که نامتی لهسهرورووی دهباری و مروفت بهیداری تیکدهچوو؛ ژنهچارشئوسپیبهکه، نهو بوته بی بهرگ و نهواهی بوخوی چؤراوهی تهرویهری و بیگهدی بوو و هینده نهوناق و دلپاکی پری لهچنگ ژبانیکی پر له نهههمهتی رابردوی ههبوو، بیگومان نهیدهوانی دهست ویکهوتوی پیسکیریکی دیاری وا وهرگرت و بیداته مندالهکی. کورؤکهیهک بهجلکی کارروویی قوتانخانهوه نانی لهدووکانهکه ههلگرتبوو لهجیاتی پوول کاغزیکی بهموری دا بهسهید میران و به نهدهب و ریزیکهوه که پیشتر خوی بؤ نامادهکردبوو کوتی:

- دایکم سلای پیگهیبندی و کوتی کاغزی مۆردارمان تهواوبووه، نهوه دواپینانه.

نهو کوره ئی بنههمالهیهکی نابروومهند بهلام دهستکورت بوو که سهیدمیران لهرووی خواپهرستی و مروفتؤستیبهوه یارمهتی دهدان. نهوکسهی لهسهس گهسک نهانی زیخی ههلوهریوی دووکانی بهسهس کریکار مهیدا دهیگوراند، بهکردوهه پیاویکی بهخشنده و چاکهکار بوو که بؤ دانی سهت مهن موری نان به هاورگهزیکه بیدههرتان ههسگیز نیوچاوانی تیک نهدهنا؛ نهو جورمهکارانه لهروانگهی نهوموه و مک خوینیک بوون که له خوین بهرداندا لهبهرلهش دهروا و نهک ههس دهینته هوی پاکی و ساغی رومان، بهلکو بهزوویی جیگاشی پردهبووه؛ جا بهی نهوهی چووکتیرین بیری له بکاتهوه بهکورهی کوت:

- ئی، ئی، نهو رو یا سپهی بهیانی بیست مهنی دیکهتان دهمه. خو خهلووزهکهتان له نهبراهه، ها؟ نهوجار که هاتی نانی وهرگری دهفریکیش بینه و بیده به سلیمان، تا ههسکاتیک ناردی ورد و باشیان له ناش را هینا دوسه مهنان بداتی، رهنکه بؤ ههسشنه یا شتگهلی دیکه پیوستیتان پی بی.

و بهسهربادانیکی بهقهناعتهوه ئیزنی دا. ژنه چارشئوسپیبهکهش ههسچهنده لهبهس نهوهی گهنج بوو و دهیتوانی میردی بکاتهوه، و مک نهو بنههمالهی دهستکورت نهبوو، ویدهچوو لهوان زیاتر پیوستیتی به یارمتهی ههبن. لهبهس خویهوه کوتی:

- نهوئ جاریکی دیکه دهییمنهوه؟ بریا زیاترم له دؤخی پرسیا؛ لهکم و کهسری ژیان و نارمهحنیهکانی کارمهکیم پرسیا، نهگهر ماری و نهقههه خوی بهمیردهکهی بهخشیی و لهکاتی ئیستادا دور لهکهسوکاری خوی بؤی نهدی گوزمرانی چؤنه و له چ رینگایهکهوه دابین دهی؟ نایاپاشهکهوتیکی ههیه؟ کهس نانی دهدا؟ یا...

- نهمه دلهی چی سلیمان، چون ناردمان نییه؟ مگس و مچبه شمش باریهکھی بهیانی هیشتا لهاشی را نهگراوتهوه؟ (چاویکی له کاترمیره گیر فانییهکھی کرد) بهوحیاسبه زور دور نییه نهوشو بی نارد بمینینهوه. نهو پیاومخویریلهناجسنه دیسان دهیهوئ ئوینیکمان بهسربینی؛ دیسان بهتسمای نهحوانهوه و بهدفریبه. پیم بلئی بزائم بهنهغدی بهشی چندههوبران ناردمان دهکهندودا ماوه؟ نهوهندهت لهبهردهستدایه بهشی هویری بهیانیمان بکا؟

سلیمان بهپشتی دهستی کهپوی رچاوی نهستری و لهجیگای خویدا پیچی خوارد:

- ناغا نهو تهنهکھی دوایه هینام همووی توزی پتی بوو؛ دابیزتنی نهدهویست. مبهستم نهویه تهنهت توزی سر دیوار هکانیشم به ناردمالهکه مالییوه کوم کردوتهوه، به زوری ده هویریک بوو. نهو دههویره بهشی نان برژاندنی یهکهمی دوکان دهکا، بهلام دوایه چ بکهم؟ کاری نهوانه جیگای بروایی نییه؛ نهگس بمانهوهئ دهست لهسردست دانتین و لهچاومروانیدا دانیشین دانیام وهک جاری پیشوو، و دیسانیش ئی پیشتر، دهبی نیومرووی سپهینی بخوین.

خاوهنکار کوتی:

- بیجگلههوش، نهوهی کارهسرهکبترهکبه، سلیمان، نانیقوشنه، تو ویدهچی لهیخهوه نهوهت لهبیر کردی. وهلامی وان چون دهتوانین بهدینهوه؟ وهک دهبینم، ریگای ناشی پیخوتماچدهکا. کهلاشهکانت هلهکشیهو تا تاریک دانههاتوو بهچوو سهراو؛ دهی بزائم چ دهکھی.

سلیمان لهگهل شلکردنهوهی کهسره بهندهکهدا بؤلیمهکی هات و جوینیکی بهناشوهوانهکهدا:

- بهوشهوهی زستانی و بهوسرمایهی بهردی دهقلیشی ناخیرمهکی ریگای ناشیان وهبهر نام. ئینشالآ بهسهر خاوهنکهیدا ویران بی. بهلام مهشدهی، دهترسیم نهو هموو ریگابه بییوم، سهرامکم ویکهوی و بهدهستی بهتال بگسرمهوه.

سهید میران دانیاییهکی دا بهکریکارهکی:

- نا، بلئی بهتسمای خرای و مهترسی! هسچهندی هاردرابوو هملی دهگری و دهپینی. نهگس له ناشهکانی دیکهکی سهراپیش بی یهک دوو بار قهرز دهکھی و بهدهستی بهتال ناگسرمهوه. من نهوشو ناردم لهتو دهوی، هسروک مهلا نهحمدهی نهردهویلی ئاوی لهخودا ویست. بگسرمهوه جا چیرۆکهکعت بو دهگسرمهوه.

سلیمان، لهسهر هسردی، له بن میز، کوته نانیکی نیوه سووتاری ههنگرت، فووی لی کرد و خستیه دهمی:

- ناغا دهزانی هموو سهرسورمانی من لهچیدا به؟ لههوا به که تو بوخوت خواشوکور همموکارهی تاقمهکهمی سهروکی گشتی؛ ناشهوان دهدهی و ناشهوان و مردهگری؛ حوکمت بهقرا ئی شای لهبرمو دایه و ناوا بهسهری بی کلارهوه دهگسرمی. جا نهوهی که دهلین کابان یا بی بهشه یا رووروش، درو نییه.

سهید میران بهقسهکھی پیکهینی هات:

- بهلام خاوهنکاری تو هم بی بهشه و هم رووروش. سهروکابهتی تاقمی جارئ لهوهی بهدر هیچی بو ئیمه تیدانییه. نهگس دهرووی زووتر وهرئ کهوه تا شهوت بهسهر دانههاتوو به بگهیهی، بهلکو کاریک بکهی. خو بهروژووش نیی که وهک من نهژنوت لهبرسان بهلرزن. دهی باوکم، لهخویرانییه کریکارهکان نازناوی مهترسی سهرومی یان داوته تو؛ بزائم شیری یا ریوی. مانگی رهمزانه، دووباریش بینی بو نانکردنی روژی یهکهسمان بهسه. نهو ده هویرهش با بو قوشن بمینی. جا هس بهوپینه وهرئ دهکوهی؟ به عهبدوولی دهلیم سهری کهندوهکه داخا. چاوا گویت لیبی!

کابرای کریکار، که وهریکهوتوو، گسراوه و سهیدمیران لهسهری رووی:

- نهگس دیتت ناشهکه عهیبیکی یهیداکردوه و خوتوه یا خسر یکن چاکی کههوه —

۱- نهو چیرۆکهیان لهسهر هیندیک مهلای گهوره گسراوتهوه که ستلیان بو دهستویژ ههنگرتن دهبرئ خستوه ولهجیاتی نارئ گهوهسریان بو ودهرکهوتوه. مهلانهمدهی نهردهویلی بو جاری سیههم که سستلهکھی لهجیاتی ئاوا گهوهسری بو ههلهکشیا، ده بیرهکھی خستهوه و کوتی خوا به نهحمده ئاوی لهتو دهوی.

- نا هس لهوئ دهمینمهوه تا و مکاری خه نهوه. شهوئیکش لهسه رته ندور بهسه بر د خراب نییه.

- نافهرین بوئو و نهوشیره ی^۱ توی خوارد، بوخوت دهرسه کت رهوانه! بهلکو پیش شه بقدان نارده که بگهیمه. دهی باو کم، لههمانی خاوبادی، تا تو م هیه خهم نییه.

لهپشت سه ری، لهپیش چند مشتسریان و خهلیفه ی دوکان، به سه روه سه کوتی و رهفتار مکه ی پیکه نی و کوتی:

- نهوش بوخوی دنیا یه کی هیه. سه رهای نهوه ی ته مته ی له شینست سالان تیده پهرئ، پیاو له گمگم گنجیکی سی سالان لئی تیکده چی. تانینستا کس نه دیوه روت بیتمه. هه موو پیاوانویه نیرمه موکه، به لام من پیموایه سه رهای نهوه ی پیریش بووه هیچی له پیاوته کی کم نییه. ها خهلیفه هه مزه، سه رمنجام تو نه ت توانی بهو رازه ی بزانی و پیمانی بلئی؟ سه ریه، له کریکاری نهوه دوکانه بیجگه له شاتر زمان هه موو بیژن.

هه مزه که دهیه بیست، به پئی فرمان، بوخوی نانی ماله باوه ری بیات، به خاومکاری کوت:

لهسه ری را که گه امهوه نه گس دهه فرموی سه ریک له ماله حه بیب بدهم؛ نهو جوره ی من بزانه تا نینستا کس هینستا لئی نه پرسیوه. پاش سه ر ژان له بن کورسی بی ناگر خهوتن و له برسان دهست بهزگی گرتن دهی نه مته دهی ناقل دهسه ردا بیی بگه رته وه سه ر کار مکه ی. نه ورزه خهلمش بیکاره، لهسه سه کو ی قاومخانه دانیشتوه میشان دهه سینئ؛^۲ هس ئیشار تیک بکه ی بهسه مه قولات لیره ناماده دهی. پیموانیه پیاویکی خراب بی.

خاومکار کوتی:

- نه ورزی هاو لاتی شاتری دهله ی؟ کاک زه مانیش دوئنه بوخوی پئی کوتم. پیاویکی خراب نییه، به لام بیستومه نالوده ی قوماره و نارقهیش ده خواته وه. لهوانیه هه ر بویهش زورتر به بیکاری بخولته وه. نهو بهک دوور ژمش هه ر چوئیک بی بوخوم لهسه ترازو وهیم، بهلکو حه بیب بیتمه. پیموانیه نهو که سیکه و ابی من به که سیکه دیکه بفروشئ. مه گس بهدوای کاریکی بیجگه له ترازو داریدا بگه رئ. ها پیم نه کوتی؟! نهوه پهیدابووه. خاومکار و کریکاران نهیانتوانی سه ریان سوور نه مئنه؛ قسه که هینستا له زاری سهید میرانیدا بووه که قه لافته ی دریز و ئیشکورقه ی ترازو دار وهک سهیهریکی خزوک له پنا دیواری دوکان و دهر کهوت. به نیوچاوانی تیکناوه وه بهنابه لئی سلاویکی کرد. سهید میران له خوشیان لهپشت ترازو وه لاجوو، چند ههنگاو یک بهر مو پیری چوو و به جوریک شادمانیه دهر وونی و دل ناسووده بییه وه کوتی:

- و ملأ کس گومانی له حه لآزاده بوونت نه کردوه حه بیب؛ هه ر نینستا باسی تو مان ده کرد؛ به ته مابووم هه مزه ت بهدوایا بنیرم. ئیشالآ لهو چند روژ حه سانه مته مانده و به نیت بهتوای لهلمش دهر کرد بی، ئی، هه مزه تو وه دوی کار مکه ت کهوه؛ نینستا که حه بیب هاتوه سه ر کار مکه ی نهوشو دته وان باوه ر بییم؛ کارم پیه تی. که چووی بزانه کهنگی له مانی دهی تا به خه مته ی بگه م؛ یا نا کاری تو نییه، نهوشو هه ر چوئیک بی ده بییم.

حه بیب له نار حه بیان که ناکامی په شیمانیه دهر وونی و شه ر مکه ی بووه، لئواری کلا مکه ی هه لگه رانده وه؛ له بن کوته که ی را دهستی به نیوقه ی گرت و بهی نهوه ی چاو له چاوی خاومکار مکه ی بکا به شیه وه گازنده کوتی:

- هاتبووم کاکه زه مان بییم، کارم پیه تی.

سهید میران بهسه شانیدا ناوری ویدا:

- نه گس پوولت لهسه ره پیم کوتون نه مته نه وه. بهسه ئیدی، بهسه، زیاتر لهوه ی دار کاریمان مکه حه سله م نییه. لهوه تا دوکانت به جیه ئیشتوه و رووی کاروبارم بهتوای تیکه لپیکه ل بوون و وه دوا کهوتون. نایا دتهوئ داوای قهر بیوت لی بکه موه؟ هیچ بنیامیکی ناقل نهو کاره دهکا که تو کردو ته؟ نه گس دتهوئ بهیانیهان کاتی گزینگی تائوئ بییه دوکانی و بو پینشر لهوکاته سه حاتیک لهسه ر بهر پر سایه تی خوت خهلیفه یا که سیکه دی لهسه ر ترازو دانئی من قسه ی کم نییه؛ من دهلم لهتو دهوئ؛ دهر گای دوکانی داخه و برو به لام شه او شه ده خه کم بدهیه؛ دلنیا به سه ت سالیسی بهسه ردا برو گازنده ناکم.

۱- فارس به شیر و شیر دهلین شیر، سهید میران لیره دا وهک دابی فارسان به گالته له جباتی نهوه ی بلئی ره حه مته لهوشیره ی خوار دت، دهلی ره حه مته لهوشیره ی توی خوارد.

۲- نووسه ر نووسیه یته ی چاو له بن ههنگلی خوی دهکا، من بهر اهره کور دیه کهم نووسیه.

بیدنگی دهنه‌وهر و مونی حسیب هیچ‌چشمه نیشانه‌یه‌کی سازانی نهدن‌واند. سهر‌مرای ئه‌ومش سعید میران که به‌تمواری ئاشنای هه‌سته‌کانی تهر‌زووداری خوی بوو بزله‌سهر‌لیو و به بیواری قوئی گرت و کیشایه پشت سه‌کو:

- وهر‌موره، نه‌تو که‌ست له‌من باشتر و‌مگیر ده‌که‌وئ، نه‌من له‌تو. ئه‌ور‌ژانه‌گیر و‌گرفتم له‌پنشن که‌ نه‌گهر به‌توفیقی خوی له‌سهر‌م لاجن توش به‌نارازی ناهیل‌مه‌وه. نامه‌وئ به‌به‌ئینی بینا‌وهر‌وک فیلت لی‌بکه‌م، به‌ئینت ده‌ده‌می. ئه‌گهر تو، حسیب، بیوه‌فای و راست له‌ شوینیه پتو‌بستیم پینه و‌مک نازی ده‌توری و‌ده‌روئ به‌جیم دئی، من بیوه‌فا نیم؛ بیر‌وک‌یه‌کم بو‌ت هه‌یه، چون ده‌کرئ بیلیم به‌خواری له‌چه‌نگانم پرا‌ه‌ی. که‌ ته‌وه‌که‌م خسته‌ملت و‌ده‌به‌ر پرسایه‌تی ژبان گه‌شتی که‌ چیه هیندیک خوی ئیستات وه‌لاده‌نی. به‌لام ئه‌ومیش پئ بیلیم، نه‌تو‌قه‌می ده‌یخمه‌ملت توفی رحمه‌تی ده‌بی نه‌ک ئی نه‌حله‌تی؛ ده‌ی جا لیم ناقابل به؛ دیسان تا ده‌لیم بو‌خوت ناردی و‌هر‌گره و به‌تغیا به‌نم و ئه‌و قسه‌ی بار‌کیشه‌کان با‌وهر‌مه‌که، نیو‌چاوانت تیک نی، که‌ری ئاشه‌وانی دووکات ژمیران له‌بن باردا حاسی که، تا ئه‌وانیش به‌بی له‌قه‌بان دان ئارده‌که هه‌ئیزن و بر‌ون.

سه‌یدمیران سهر‌شانی خوی ته‌کاند که‌ وه‌دیواری که‌وتبو و گچاوی ببوو و که‌ دیتی حسیب هیچی نه‌کوت، و به‌خوشی بی یا ناخوشی، یه‌که‌م کریاری خوی به‌ر‌نکرد، پو‌له‌کانی داخله‌ی ده‌ر‌ینان؛ ئه‌وه‌ی شار‌ه‌وا بوو کردنیه ده‌سک و له‌سهر‌مخو بزاردن و ده‌گیرفانی نان؛ ئه‌وه‌ی ورده‌پو‌ول بوو دای به‌تهر‌زوودار. سهر‌یکی ده‌نیو دووکاتی نا و گه‌راوه. سهر‌مرای ئه‌وه‌ی بابته‌ی و‌ده‌ر‌نگی که‌وتنی ئاشه‌وان و بی‌ئارد مانه‌وه‌ی که‌ندوو ته‌بیاتی تیک‌دابوو، گه‌ر‌انه‌وه‌ی حسیب باری له‌سهر‌شانی لابر‌دبوو. ئیدی مانه‌وه‌ی له‌وئ هۆکاریکی نه‌بوو. پاش چه‌ند کاتژمیری په‌یتاپه‌یتا به‌زمانی به‌رو‌ژوو له‌شو‌ئینیک را‌وه‌ستان، ئه‌وه‌نده‌ی مان‌دوو‌بوو هینده‌ برسی و تونی نه‌بوو. ئیشتیای بکوژی مژه سبخاریک په‌ر‌یشانی ده‌کرد. کاتی به‌جئ هیشتنی دووکاتی له‌بن چاوان چاویکی دوستانه‌ی له‌ تهر‌زوودار که‌ کرد، نیو‌چاوانی زیاتر کرابوو. ئه‌و پیاوه‌ی چله‌چه‌ندساله‌ که‌ له‌به‌ر تونده‌ته‌بیاتی و هه‌سته‌وه‌ری، تووکی سهر‌ی و‌مک پیریکی شینست ساله‌ به‌تمواری سپی ببوو، زیاده‌له‌ نه‌ندازه‌ له‌گه‌ل کریکاره‌کان تونده‌ته‌بیات بوو. له‌وه‌سه‌نه‌بوو که‌ له‌باری ته‌بیاتی رو‌اله‌تی و ره‌رفتاره‌وه، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل خو‌شیدا نه‌ده‌سازا. لاسار و که‌له‌له‌میشک، و له‌ومش خراپتر قین له‌زگ و نه‌سازاو بوو. توور‌ه‌یی نابه‌جیی، که‌ زور‌جانان له‌سهر‌ بابته‌گه‌لی بچووک به‌رو‌کی پنده‌گرت و ده‌بووه هۆی نار‌حه‌تی هه‌مووان، وه‌هابوو که‌ په‌رده‌یه‌کی نه‌ستووری خسته‌بووه سهر‌ نا‌کاره‌ باشه‌کانی. له‌ دۆخی ناساییدا مرو‌فیکی که‌م دوی و بی‌نازار بوو که‌ پئی خوش نه‌بوو خوی ده‌کاری که‌سه‌وه هه‌لقور‌تینئ. پیاویکی راستینئ و له‌ومش زیاتر راستکردار بوو که‌ حیسایی ده‌مخلی هه‌ر‌گیز ئیرادی نه‌بوو. شه‌واوشه‌وه، به‌بی چووکترین چاوه‌روانی، تا دواین دیناری فروشی رو‌ژانه‌ی ده‌ده‌ستی خاوه‌نکاره‌کی ده‌کرد، دوازه‌ قهران مزی رو‌ژانه‌ی خوی لی هه‌لده‌گرت و له‌کاتی‌کدا که‌ پیلووی که‌م بر‌ژانگی چاوه‌مکانی به‌فوری لیک ده‌نان و ده‌یکردنه‌وه ده‌یکوت:

- نه‌م بزار‌دوه، بو‌خوت بی ژمیره‌ بزانه‌ چه‌نده.

ئه‌وجار سعید میران شار‌ه‌واکانی له‌ ورده‌پو‌وله‌کان جیا‌ده‌کرده‌وه و به‌له‌سه‌ره‌خو‌بیه‌کی ته‌واو ده‌ی‌بزاردن. بابته‌ی د‌وای په‌نجاته‌می دوو‌هه‌م له‌ ده‌تمن که‌متر ده‌ماوه که‌ چاوی به‌دیتی بر‌یقه‌بان ده‌هات؛ بزیه‌کی ده‌هاتی که‌ نیشانه‌ی ره‌زانه‌ندی قوولی له‌ کاروبار و بارو‌دۆخه‌که‌ بوو و به‌بی هیچ رو‌وپامایی و ریاییه‌ک بو سپاس له‌ تهر‌زووداره‌ دروست کردار‌ه‌که‌ی بو‌ئینه‌ ده‌یکوت:

- ده‌گه‌ل فروشی دو‌ئینت، حسیب، تغیا ته‌نه‌تیکت نیوانه، ئه‌ومش سروشتیه. خواجه‌ من نا‌شکور نیم، من نا‌شکور نیم، فریشته‌ی رحمه‌ت له‌ودووکانه‌ وه‌ده‌مه‌نی!

بوونی تهر‌زووداریکی وا که‌ ده‌ستی به‌چه‌سپ نه‌بی بو‌نانه‌وا و‌هک کیمیا‌یه، سه‌یدمیرانی سهر‌ایی ئه‌وه‌ی باش ده‌زانی. بی‌جگه‌ له‌ومش بروای وابوو، هه‌ر و‌مک چۆن فریشته‌ پئ نانیته ئه‌وماله‌ی سه‌گی تیدابی، خیر‌وبه‌ر‌ه‌گه‌تیش پئ نانیته ئه‌و کارو کاسپیه‌ی ده‌ستی دزی و حه‌له‌قه‌له‌قی تیدابی. جا ئه‌گهر نازی حسیبی ده‌کیشا یا به‌شیه‌گه‌لیکی شو‌ئیندانه‌ر دل‌خوشی ده‌داوه، به‌فیر‌ونه‌ده‌مچوو. به‌لام با بی‌نه‌سه‌ر ئه‌و بابته‌ی که‌ نه‌گهر، باب‌ئین، ژنه‌ چارشیه‌سپیه‌که‌ ناماده‌ ده‌بوو له‌گه‌ل پیاویکی ئاوا بژی و ده‌یتوانی ده‌گه‌ل ته‌بیاته‌که‌ی هه‌لکا، نایا حسیب به‌مزم‌که‌مه‌ی هه‌میوو له‌به‌ر‌متدا توانای پیکه‌ئینی بنه‌ماله‌وه هه‌لسو‌وران‌دی ژبان‌یکی شایانی وی یا هه‌ر‌ژنیک‌یکی دیکه‌ی هه‌بوو؟ ناخر ئه‌وپیاوه له‌مائی دنیا هیچی نه‌بوو. ئه‌گهر جی‌گایه‌کی هه‌بوو شه‌وانه‌ تیدا بیکاته‌ به‌یانی هه‌ر ماله‌ خالی بوو. ده‌بوو زور‌تر له‌سهر‌ ئه‌و بابته‌ی بیر‌بکر‌یتنه‌وه. به‌لام ئه‌ور‌نه، به‌جوانیه‌ تاقانه‌ی په‌ری‌ئاسابه‌ی، نایا فریشته‌ یا شه‌پتان نه‌بوو که‌ بو به‌لار‌یدا‌ردنی به‌نده‌کانی خوا جلی مرو‌فی کردبووه به‌ر؟ بو سعید میران سهر‌مرای پیاو‌بوونی و له‌ده‌ست‌د‌ابوونی هه‌موو‌چه‌شنه‌ که‌ر‌سته‌یه‌ک، لیک‌و‌ئینه‌وه له‌و بابته‌ دژوار بوو. به‌لام مه‌به‌سته‌که‌ی که‌ بو‌چاکه‌ بوو، کیشه‌یه‌کی تیدا به‌دی نه‌ده‌کرا. هه‌ر‌چۆن‌یک بو‌ویی ده‌بوو بیدو‌ز‌یتنه‌وه و بو

* - شار‌ه‌وا = اسکناس

چارهسەری نارمەختی و نیگەرانییەکانی تێیکۆشی. سەید میرانی سەرابی بەو فکرانەوه رینگای مأل و کونجی هەسانەوهی خۆی گرتبوو بەسەر. خۆر بەتەواوی ئاوابوو. کاتژمێرەکهی دەرینا، دەخولەک بو بەربانگ مابوو. که هۆشی هاتەوه سەرەخۆ پێی زانی نوێژی نیوهرۆ و ئیوارەیی ئەورۆژەیی بەتەواوی لەبیرکردوو ه لەبەر خۆیەوه کوتی:

- ئیرادیک لەسەر لەبیرچوون نییە، لەمألێ دەیانگێرمەوه.